

Rèquiem per les televisions locals

Jaume Oliveras

El passat 7 de febrer, el Consell de Ministres va aprovar un projecte de modificació de la Llei 41/1995 de televisions locals per ones terrestres. Si ja partíem d'una llei que no complia les expectatives necessàries, des d'un punt de vista municipalista, aquest projecte de modificació de l'anterior llei ja és un atac frontal a l'autonomia local i als nostres municipis. La possible aprovació d'aquest projecte deixaria sense validesa el decret de la Generalitat de regulació de règim jurídic de les televisions locals per ones terrestres, que malgrat tenir algunes mancances, va ser pactat amb l'Associació Catalana de Municipis i amb la Federació de Municipis de Catalunya.

D'aquest decret, aprovat per la Generalitat, se'n va allargar el termini de presentació de sol·licituds de llicències fins el 14 d'abril d'enguany. Alguns dels seus aspectes més remarcables són, per exemple, l'establiment d'un màxim de dues concessions de televisió en cada àmbit de cobertura municipal, de les quals una correspon, necessàriament, a l'ajuntament.

L'esmentat decret va ser objecte de tot un procés de negociació que el va fer, en línies generals, acceptable. Algunes de les mancances van en el sentit d'equiparar la concessió d'un municipi a la d'un grup privat, malgrat la preferència del primer; havent de passar tots dos casos pel mateix procés. És la Direcció General de Radiodifusió i Televisió qui atorga les llicències, i no el mateix ajuntament; quan, al menys la concessió, pel fet de tractar-se d'un municipi, hauria de ser automàtica. El decret, però, no fa altra cosa que desenvolupar una llei estatal, cosa que evidencia un cop més la necessitat d'una llei de radiodifusió i televisió local de Catalunya.

Les modificacions que en aquests moments vol introduir el govern del PP, van en el sentit de reforçar encara més la competència de l'estat sobre el tema, estrenyent més el marge de la Generalitat. El principi bàsic del projecte de modificació de la llei es basa en la plena liberalització del sistema de regulació de les televisions locals per ones terrestres. La comunicació, entesa com a servei públic, perd tot sentit i s'imposa la privatització d'un dret essencial, sense voler entrar en cap tipus de regulació i racionalització del servei. La competència

pública deixa d'existir, ja que no s'atorgaria per part de l'administració una concessió, sinó una simple autorització administrativa. Abans ens trobàvem amb un màxim de dues concessions per cobertura (exigint que una fos municipal); ara es poden permetre tantes com admeti l'espectre radioelèctric.

Continuant amb la idea de no posar cap limitació al lliure mercat, no es fa altra cosa que posar el màxim d'impediments a l'existència de televisions locals. L'exemple més clar d'aquest objectiu rau en el fet que les televisions locals explotades pel municipi, no podran ser finançades amb publicitat; o es basaran en aportacions públiques o en publicitàries, prohibint un doble finançament; en detriment, per tant, de la concepció de servei públic.

Des de la Federació de Municipis de Catalunya s'ha promogut una moció que defensa la vigència de l'acord assolit amb el Govern de la Generalitat el passat 19 de juny de 1996, i que rebutja l'actual projecte de llei impulsat pel govern del PP sol·licitant la modificació de la llei 41/1995 per tal d'augmentar l'autonomia local, per tal que les televisions locals depenents dels ajuntaments, la forma de gestió sigui lliurement determinada per la corporació municipal sense delimitacions. És important promoure l'aprovació d'aquesta moció de cara a generalitzar el rebuig cap a aquest projecte de modificació de la llei de televisions locals per ones terrestres. Està en perill un model nacional de comunicació local que, si a finals dels 70 feia aparèixer les ràdios locals i als 80 les televisions, sempre ha estat un espai de comunicació municipal i municipalista, enfront del model espanyol, bàsicament privat.

En cas d'aprovar-se, a part de deixar sense validesa el decret de la Generalitat, els ajuntaments en sortiran greument perjudicats i seria un greu retrocés en la defensa d'una concepció de la comunicació entesa com un servei públic amb mitjans de control democràtics, al servei dels ciutadans i ciutadanes d'aquest país.

